

KŘEŠŤANSKÁ DEMOKRACIE

ZPRÁVY KŘEŠŤANSKO-DEMOKRATICKÉHO Hnutí V EXILU

BULLETIN

DU MOUVEMENT DÉMOCRATE CHRÉTIEN TCHÉQUE
DER TSCHECHISCHEN CHRISTLICH-DEMOKRATISCHEN BEWEGUNG
OF THE CZECH CHRISTIAN DEMOCRATIC MOVEMENT

New York, U.S.A.

Březen 1955 - Roč. II. č. 1.

XX

Senátor Knowland v Senátu Spojených Států o KDH.

V Senátu Spojených Států dne 15. února 1955, v rozpravě o komunismu, o jeho nebezpečí a obraně proti komunistické útočnosti, senátor Knowland, známý a populární vůdce republikánské menšiny v U.S. senátu mluvil o memorandu KDH z minulého roku, adresovaném na vládu a kongres Spojených Států. Senátor Knowland zdůraznil, že Češi a Slováci doufají, že se zbaví komunistické tyranie a že budou opět svobodni. Uvedl, že v memorandu KDH jsou obzrazeny určité návrhy a hlediska vyjadřující naději a možnost, aby národové žijící za Železnou oponou byli osvobozeni od poroby, pod níž upí.

Senátor Knowland žádal jednomyslný souhlas U.S. senátu, aby memorandum bylo otištěno v Kongresním rekordru, což se stalo. Memorandum v celém znění bylo otištěno v Congressional Record - Senate, February 15, 1955, pp. 1311-12.

Je mírové spolužití s komunisty možné?

"Peaceful co-existence" je stále předmětem diskusí, článků a úvah v americkém tisku, v rozhlasových relacích a na televizních pořadech. Vynikající americký scholar a expert o poměrech v Sovětském Svazu, prof. Robert J. Kerner, ředitel Slovanského Institutu na Kalifornské Universitě, Berkeley, Ca., vypracoval velmi zajímavý rozhlasový komentář na thema: "Je mírové spolužití možné?", a jeho část byla, na žádost sen. Knowlanda, otištěna v Kongresním rekordru.

Prof. Kerner už před více než rokem předpověděl, že Malenkov bude jen velmi krátký čas hlavou sovětské hierarchie, a že to bude Nikita Kruščev, kdo se dostane k moci.

Pro nedostatek místa se omezujeme na otištění jen některých částí tohoto zajímavého komentáře, z nichž je zřejmé, že ve Spojených Státech jsou lidé, kteří jasně vidí nebezpečí komunismu, a kteří tvrdí, právě tak, jako my, že je to jediné povinné politika vedoucí a usilující o osvobození porobených národů, která může zachránit svobodný svět, včetně USA, od komunistického útlaku.

Prof. Kerner odpovídá na výše uvedenou otázku hned v prvním bodě svého komentáře kategorickým: ne. Podle moskevské definice je spolužití Západu s Východem možné jedině tehdy, když obě strany budou chtít spolužití. Stalin kdysi napsal, že chce-li jedna strana spolupracovati, výsledkem musí být válka a konflikt. Jinými slovy: nepřijme-li druhá strana návrhy a podmínky dány moskevským polytbyrem a nepodrobí se jim, t.j. nepřijme-li Sovetům provedení světové revoluce, jež je v Molotovovym

slovesh definována jako "naše velká věc" a v Malentovových "naše nepřemožitelná věc", pak tato strana nemá sdostatek vůle spolupracovati. Čili jinak řečeno: mírové spolužití v terminologii Krem- lu znamená spolužití do té doby, dokud komunisté nerozvrátí západ- ní demokracie či dokud je nepřemohou vojensky. Západ musí ustupo- vati tak dlouho, dokud Moskva nebude připravena jít do třetí svět-ové války, aby dostala pod svoji kontrolu to, co se jí nepodařilo získati pomocí podvratné činnosti a "mírovým spolužitím".

Národové žijící v Polsku, Československu, Maďarsku, Bul- harsku, Albanii, Číně, právě tak jako na Koreji a v Indočíně vědí nejlépe, co ko-existence vpravdě znamená.

Ve čtvrtém bodě svého komentáře si kladé prof. Kerner otáz- ku, zda existuje cesta, která by vedla k trvalému míru, po níž by se Západní mocnosti mohly dát. Odpovídá na ni: ano. Nejenomže musíme mluvit se Sověty s vědomím naší síly, ale v prvé řadě mu- síme nastoupiti cestu reálné a účinné politiky, která by vedla k osvobození národů za Železnou oponou. Musíme jasně říci, že žádný národ či jeho část nebude obětována útočné a revoluční politice Moskvy či Pekingu. Politika evropského či Asijského Locarna, jak je navrhována Londýnem, je porážkou, ústupem.

Je bohužel smutným zjevem, že po 37i letech existence So- větského Svazu si státníci a diplomaté dosud neuvědomili, že toto je zcela nový zjev v mezinárodních vztazích a že se Sověty není možno jednati tak, jak bylo konvenčním zvykem, protože Sověty pro- vozují politiku nekonvenční, politiku rozkladu a rozvratu, politiku útočnou a ignorovati tento fakt znamená kráčet do jisté zánoby.

Poslední události v SSSR naznačují, že Kručev se stal mu- žem č. 1. a že vede onu skupinu v Polytbyru, která sestává z Moloto- va, Vorošilova, Bulganina a Kaganoviče oproti skupině Malenkov, Sa- burov a Pervuchin, a že jeho pozice je pevná.

Příčinou změny Britské zahraniční politiky v květnu 1953 je strach z možnosti atomového útoku, který by mohl zničit Anglii. Chápeme plně jak postavení tak i obavy pp. Churchila a Edena, avšak politika Spojených Států se nesmí dáti cestou naznačenou Britským ministerstvem zahraničí. I Spojené státy jsou vystaveny možnosti atomového útoku, avšak lid Spojených států nepřipustí, aby komunis- tická Čína se stala členem Spojených Národů a aby Formosa byla vy- dána komunistům. Tato politika by nevyhnutelně vedla ku ztrátě ce- lé Asie a větši části Afriky. Právě tak i zamezení znovuvybrojení Západního Německa by znamenalo vystaviti Západní Evropu snadnému přepadu. Dvanáct německých divisí je jen velmi malým příspěvkem pro vytvoření rovnováhy sil v Evropě.

Moskva si je plně vědoma toho, co je příčinou změny brit- ské politiky, avšak, může se kdo domnívati, že moskevská politika bude více útočná, když je jí známo, že britská politika je inspiro- vána strachem z atomového útoku? Zkušenosti svědčí o pravém opak. Sovětský Svaz bude v krátké době, není-li už dnes, schopen pomocí letadel či ponorek provésti atomový útok.

Tolik říká prof. Kerner a my jsme opravdu velmi rádi, že jeho slova byla tlumočena, zásluhou sen. Knowlanda, U.S. senátu a celé americké veřejnosti a že jeho hledisko je vcelku totožné s hlediskem naším.

Václav Šourek: VELKODUŠNOST ZÁPADU (K akci VETO)

Pomoc lidu za oponou?

Rudým vládcům-plně vlásky,

Podivná však v tom je praxe:

lidu - balonková akce!

" I n f o r m a c e " pana Jostena.

"Čechoslovák", tisková služba p. Jostena, č.4. ze dne 28. ledna t.r. přinesl stručnou zprávu o útoku "Zemědělských Novin" na Radio Free Europe. Tyto prý tvrdily, že "Radio Free Europe dýchá jen z milosti kancléře Adenauera" a jako důkaz pro své tvrzení uváděly článek Josefa Kalvody, člena Křesťansko demokratického hnutí, otisklý v Neue Zürcher Zeitung.

Neue Zürcher Zeitung na náš dotaz odpověděl, že ž á d n ý článek či zprávu psanou Josefem Kalvodou neotiskl a že "zpráva" p. Jostena se nezakládá na pravdě.

Je nám jasné, proč p. Josten zveřejnil tuto "zprávu" a co jejím zveřejněním sledoval. Jeho zpravodajská služba a její cíle jsou velmi dobře známy čs. exilové veřejnosti. Pan Josten "zapoměl" uvést číslo a datum "Zemědělských Novin", kdy tyto onen útok přinesly. Protože nemáme možnost opatřit si kopii onoho čísla Zemědělských Novin, a protože bychom neradi počežírali tiskovou službu p. Jostena ze lži, byli bychom mu vděční, kdyby nám poslal autentické znění onoho článku - dle jeho tvrzení - otisklého v Zemědělských Novinách.

Václav Šourek: Dotaz z domova.

(Adresovaný na nejlépe informovanou redakci
Čechoslováka, Izáka Stinkera.)

Za Laušmana - vy v New Yorku
i v Mnichově - že se červenate?
Ale, ale, kolik, že těch Laušmanů,
vy tam ještě mezi sebou máte?

"RADA"

----- byla přestěhována z poblíž Páté Avenue do jednoho bytu na 58é ulici pro přechodnou dobu, než bude odstěhována na trvalo na smetiště. Radní i pro-radní páni schůzují a schůzují, až jednoho dne s hrůzou zjistí, že se o jejich spolek už nikdo nezajímá.

Václav Šourek: Presidentský kandidát.

Nezmar - v Radě vytrvává,
aby o nic nepřišel.
Vědět mu ještě z dvou odbojů
ani jeden nevyšel.

Benešova žáčka Ripku
procesem chtěl udolat.
Hle, co zmůže Samův měsíc:
teď zas si s ním v náruč pad.

Nemáme prý velkých mužů.
A přec. V houfci kaspárků
jeden, jehož čest má cenu
čtvrtmilion dolarů .

Princip hodí přes palubu,
výt s vlky mu kočí...
Inu - tatík vyslovilý
chce se státí Tatátem,...

Proč nás nenávidí?

Agrárníci kolaborující s Národní Frontou v exilu, právě tak, jako socialisté, čas od času organizují "šeptavou kampaň" proti EDH. Proč to vše?

Pan Dr. Černý má špatné svědomí. V roce 1938 přišli dva agenti ministerstva vnitra za prof. Ghelfandem s dekretem podpisaným ministrem vnitra, jímž mu tento nařizoval okamžité vzápětí se z ČSR. Prof. Ghelfand, tehdy redaktor nejrozšířenějšího katolického časopisu "Neděle" a čl. státní občan, oba agenty i s vypo-

vidacím dekretem pana ministra vnitra vyhořel.

Proto tolik nenávisti vůči gen. tajemníku KDH. Když na něho jinak nemohou, tož pořádají štvavé šeptavé kampaně v nichž šíří nijak nepodložené pomlavy.

Není divu, že pan "ministr" Černý zasedá s těmi, kdož se vyznamenali schvalováním systému presidentských dekretů. Co tito dělali ve velkém, to se bývalý ministr vnitra pokoušel dělat dávno před nimi v malém. - Inu: vrána k vráně sedá.

Že nás socialisté nenávidí, to chápeme. Je samozřejmé, že uskutečněním našeho programu, jímž je nejenom porážka komunismu, ale za 1. vybudování nové společnosti na zásadách křesťanské solidarity a za 2. mírové spolužití evropských národů v novém politickém uspořádání, kde by všem účastněným národům byla dána možnost zdravého hospodářského i kulturního rozvoje dle zásady rovnosti a rovnoprávnosti, že uskutečnění tohoto programu by přineslo konec životu všech socialistických ideí o třídním boji, třídní nenávisti a nacionalistickém šovinismu.

Ale at už je to "tak a nebo tak" sláva národního socialismu zemřela s Hitlerem a Eduardem Benešem. Zvadlý čtyřlístek se už ani pomocí zelených dolarů nezazelená, právě tak, jako vláda marxismu padne s pádem Sovětského imperia.

Staříkové z rozklížené koalice zelenorudé žijící ze zašlé slávy zkrachovalých hesel si nechtí přiznat, že jejich doba už přešla, že je už "konec starých časů". Ve své krátkozrakosti nevidí, že doba je těhotná novými myšlenkami a že příchodu "dne druhého" žádný nezabrání, právě tak, jako nikdo nezastaví

g e n e r a c i , k t e r á p ř i c h á z í .

Případ Heydrich.

Ve Spojených státech vyšla celá řada knih a publikací, v nichž se jejich autoři zmiňují o okolnostech, které vedly k atentátu na Heydricha. Je zajímavé, že autoři zaujímají leckdy zcela protichůdné stanovisko v hodnocení této události, která se dotýkala nejvíce přecívším našeho národa.

V knize Czechoslovakia in European History píše Mr. S. H. Thompson, že Heydrich se vyznačoval krutostí a že jeho činnost, jako Říšského protektora, byla příčinou odporu a odboje českých vlastenců, právě tak, jako sabotáží v továrnách. Kdož ví, co prý by se stalo, kdyby Heydrichovi bylo dáno více času. Pro zajímavost zde citujeme doslova: "...Dva Češi, jejichž totožnost nebyla přesně nikdy zjištěna, ale o nichž se všeobecně věří, že byli poslání z Londýna jako parašutisté, kteří Heydricha smrtelně zranili..." (Thompson, Czechoslovakia in European History, p. 414.)

Knihou Strause-Hupe and Pesony : International Relations (McCraw Hill Book Co. Inc., 1950, New York, p. 407) naopak zase uvádí, že dobrý poměr Heydricha s Čechy znepokojoval čsl. vládu v exilu, v Londýně. Proto byla poslána parašutistická jednotka za účelem odstranění Heydricha, poněvadž Beneš předpokládal, že atentát na Heydricha přinese konec vcelku dobrému poměru mezi Čechy a Němci a že represálie, které Němci nepochybně podniknou, přimutí Čechy k odporu a odboji. A kniha dodává, že hledíme-li na celý případ z tohoto hlediska, "operace Heydrich" byla úspěšnou.

Toto jsou dvě hlediska. Avšak, jaká byla skutečná pravda o případu Heydrich? - Nejsme tak naivní, abychom se domnívali, že Angličané dali Benešovi nezbytné prostředky k dopravě parašutistů do Čech jen pro Benešovy krásné oči, či z nějaké lásky k českému ná-

rodu, který tak hanobně zradili v době Knichova. - Víme z Churchillových pamětí, že Heydrich se vyznamenal tím, že oklamal Beneše a Sovětskou špiónáž dodáním falešných dokladů Benešovi o připravovaném spiknutí proti Stalinovi v roce 1936 štábem Rudé Armády v čele s maršálem Tuchačevským, což mělo za následek popravu sedmi generálů a zatčení as 301 tisíc lidí na Rusi, protože Beneš doklady (falešné) předal Stalinovi. Heydrich byl neobyčejně schopným člověkem a stal se nebezpečným anglickému agentu Canarisovi, který vedl německou zpravodajskou službu. Aby Canarise Heydrich nevytlačil anglická zpravodajská služba měla zájem na odstranění Heydricha a Beneš byl požádán, aby věc provedl. Sovětofil Beneš se však musil napřed poradit se svými sovětskými přáteli. Komunisté předpokládali, že atentát na Heydricha přinese v zápětí vyhubení velké části české inteligence a dali k tomu rádi svůj souhlas. Nacisté a heydrichiáda jim jen usnadnila "cestu k moci".

Proč Beneš neřekl Angličanům či Sovětům, aby obětovali svoje lidi, a že se našli Orlové, Bublík a Gabčík, kteří akci "úspěšně" provedli, je kapitola jiná, kterou se nebudeme zabývat, avšak je hodna zamyšlení se.

Díváme-li se na případ Heydrich z hlediska Angličanů či z hlediska Sovětů anebo z hlediska Dr. Beneše, akce byla úspěšně provedena a splnila očekávání všech těchto tří zájmů. Ale co zájem národa? Co ty tisíce mrtvých?

Kdyby byli ti nadšení orolští chlapi, kteří obětovali své životy v domnění, že bojují za věc spravedlivou, kdyby byli bývali znali celé pozadí věci, rozhodli by se spáchat sebevraždu - pro cizí zájmy?

Zprávy:

Pozornost celého světa je upoutána k Formose, kde hrozí vypuknutí světového požáru každým dnem.

Ve svém dopise ze dne 26. ledna t.r. nám P. Heidler sděluje, že není autorem recenze o knize "V předvečer druhého dne" otiskované v Novém Životě v říjnovém čísle z minulého roku. Kvitujeme příjem dopisu a děkujeme za pozornost.

Z technických důvodů vydáváme toto číslo opožděně a v omezeném rozsahu.

- - -

Při uzavěrci tohoto čísla se dovídáme, že na nátlak senátorů Knowlanda a Bridges-a Dept. of State zveřejnil dosud "tajné" dokumenty o konferenci v Jaltě. Tak se po deseti letech světová veřejnost dovídá "pravdu" o Jaltě.

Senátor McCarthy žádal presidenta Eisenhowera, aby veřejně odmítl Jaltská ujednání, jak ostatně bylo součástí republikánské platformy s níž šla Republikánská strana do voleb v r.1952. Eisenhower tehdy sliboval boj nejen proti komunismu, ale i socialismu, hlásil se k politice o s v o b o z e n í zotročených národu a nikoliv ku ko-existenci.

Dle McCarthy-ho sdělení, jeden hodnověrný vysoký úředník z Dept. of State prý mu řekl, že zveřejněné doklady byly přdem "censurovány".

Winston Churchill, jehož reputaci pravděpodobně nejvíce uškodí toto zveřejnění "dokladů o Jaltě", přispěchal se sdělením, že v americké verzi publikovaných dokumentů jsou "omyly".

KDH Room 16
1381 York Ave., New York 21, N.Y. U.S.A.

GRAN
S

Printed Matter